

IMPULS

NR. 3
SEPTEMBER 1995
24. ÅRGANG
SCT. GEORGS
GILDERNE
I DANMARK

8. - 9. - 10. september 1995

Indhold

Indrapportering til landsgildekontoret	1
Foryngelseskuren	1
Miljø	2
Gildemestertale	4
Vær beredt - endnu engang.	5
Rejsebrev	6
Susanne skriver	8
Vi lever aldrig i nuet	9
Tak	10
Skt. Jørgens kamp	11
Glæde og latter	12

IMPULS udkommer 4 gange årligt
- 15/2 - 15/5 - 1/9 og 1/12.
Deadline er 3 uger før udgivelses-
dagen.

AKTUELLE ADRESSER

LANDSGILDELEDSELN

Landsgildemester Niels Rosenborn,
Hallurnvadvej 6, 6851 Janderup, tlf. 75 25 85 28

Landsgildekansler Søren Adeltoft,
Turkisvej 6 A, 5210 Odense NV, tlf. 66 16 56 83

Landsgildeskattmester Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse, tlf. 53 52 80 66

Vicelandsgildemester Hanne Monberg,
Ibsensvej 47, 2630 Taastrup, tlf. 43 99 68 41

Vicelandsgildekansler Ole Krogsgaard,
Lisedalsvej 13, 9200 Aalborg SV, tlf. 98 18 11 25

Vicelandsgildeskattmester Karin Boldsen,
Havnevej 28, Jegindø, 7790 Thyholm, tlf. 97 87 92 70

INTERNATIONAL SEKRETÆR:

Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Taastrup, tlf. 43 99 68 41

KURSUSUDVALGET:

Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Aalborg SV, tlf. 98 18 11 25

PR-UDVALGET:

Karin Boldsen, Havnevej 28, Jegindø,
7790 Thyholm, tlf. 97 87 92 70

RODBJERGGAARD:

Kaj Thygesen, Seestgårdsvej 5, 6000 Kolding,
tlf. 75 50 71 40

SCT. GEORGS FONDEN:

Sct. Georgs Vej 17 A, 3060 Espergærde, tlf. 42 23 40 02

SCT. GEORGS GILDERNES KONTOR:

Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K,

telefon 33 32 27 33, giro nr. 6 00 13 51.

Telefax 33 32 29 91

Kontortid: man-tors. 10-14.

Kontorleder: Kirsten Christensen

SCT. GEORG - REDAKTØR

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9, 8500 Grenå, tlf. 86 32 08
71

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Lundsgade 6, 2100 København Ø, tlf. 35 26 12 11

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup, tlf. 39 29 26 66

KFUJ-SPEJDERNE I DANMARK

Rosenborggade 3, 1130 København K, tlf. 33 12 95 38

DANSKE BAPTISTERS SPEJDERKORPS

Gl. Gugvej 21, 9000 Aalborg, tlf. 98 16 62 50

Indrapportering til landsgildekontoret

Da landsgildekontoret ikke har mulighed for at finde den korrekte jubilæumsdato for de gildebrødre, som er genoptaget (har været udmeldt), beder vi kanslerne være behjælpelige.

Kanslerne bedes derfor fremover indrapportere 25 års-, 40 års-, 50 års- og 60 års jubilarer, såfremt det ønskes markeret i Sct. Georg.

Indrapporteringen skal altså **kun** foretages, såfremt gildebroderen har været udmeldt i en periode.

Indrapporteringen kan evt. ske for et kvartal eller et halvt år ad gangen.

Foryngelseskuren

Operation »Yngre medlemmer« er et projekt, som landsgildeledelsen vil arbejde på at sætte i værk. I tilslutning til landsgildetinget om en uges tid kommer vi til at drøfte handlingsplanen om »Foryngelse af gildebevægelsen«.

Eja, hvor er det dog forfriskende at se et initiativ, der så konkret tager fat om et hovedproblem i vores bevægelse.

Nu skal vi igen have de 25-40 årige med. Nu skal gildebevægelsen igen være den naturlige fortsættelse

af spejdertiden. Og det manglede bare, om vi »gamle« skulle lægge hindringer i vejen for idéen. For den er nemlig bæredygtig nok. Der er tænkt rigtigt. Fra alle spejderkorps har man rent faktisk de voksne nuværende og tidligere spejdere, der hos os kunne finde et naturligt tilholdssted. Jeg tror på idéen ud fra følgende forudsætninger:

De 25-40 årige skal knyttes til enkeltgilderne som *selvkørende* grupper, der *selvstyrende* kan trække på råd og vejledning. De skal være *selvforvaltende*. De skal være *selvbestemmende* om, hvilke fælles gildeaktiviteter de ønsker at deltage i. De skal være *selvdefinerende* med hensyn til egne aktivitetsområder. Og de skal være *selvformidlende*, når det drejer sig om kontakten til gildets gamle grupper. Og endelig skal de udskilles som *selvstændige* gilder, så snart medlemstallet er tilstrækkeligt.

Jeg kan da godt høre alle indvendingerne. - *Men vi tør godt!* I sin tid turde vi lade 12-14 årige være uden voksen ledelse. Vi turde lade 15-16 årige være patruljeledere. Og patruljesystemet var netop spejderbevægelsens fornemste varemærke. Vores egen gildebevægelse er resultat af det, som 25-30 årige byggede op.

Her ligger et konkret, målrettet og meget spændende stykke arbejde for alle gilder, for samtlige distrikter og ikke mindst for landsgildet. Lad os komme i gang. Lad os glemme vores bekvemmelighed og vores reservationer.

Tag initiativet til at dit gilde får drøftet idéen med jeres lokale spejderenheder, så snart landsgildetinget er overstået. Beslut jeres handlingsplan. Lav en liste over de voksne drenge og piger, som kan være med i »yngre gruppen«. Kontakt dem. Systematisk. Ved personlig henvendelse. Og hjælp så det hele i gang - på deres præmisser.

Kontakt også dit distrikt, der vil støtte og koordinere. Distrikterne vil på den anden side holde en tæt kontakt til landsgildet, der sørger for at have spejderkorpserne med, så idéen først og fremmest bliver bakked solidt op fra det hold. Det stortilede og samordnede projekt lykkes bedre end mange små, tilfældige slag i luften.

En selvfølgerlig opgave for såvel gildebevægelsen som for enkeltgilderne. Vi har en arv, som vi faktisk skylder at lade gå videre til nye generationer. Lad os nu tro på, at det kan lykkes. Bort med mismodet. Frem med velvilje, imødekommethed og fleksibilitet. Og med den seje stædighed.

Poul Erik Christensen
GM Ledøje-Smørum og
kandidat til
landsgildemesterposten 1995

*Til råd er gubben en
herlig gæst. Men
unge øjne - de ser
nu bedst.*

Miljø

Miljø - alle snakker om det - alle er berørt af det - og forhåbentlig gør vi også alle noget ved det.

Ordet *miljø* betyder iflg. »Nudansk ordbog« *forhold hvorunder et individ lever*. Det kan så være til lands, til vands og i luften.

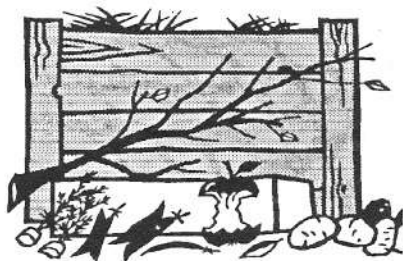
Min indsats på miljø-området er bl. a., at jeg undgår kunstgødning og bruger kompost i stedet.

I forårstiden er det en sand nydelse at sprede kompost i haven. Alt ukrudt fra sidste sommer, haveaffald og biologisk køkkenaffald er af kompostormene blevet omsat til lødigt muld. De er faktisk mine små flittige venner, og de lever sammen i enighed om at løse opgaven, nemlig at omsætte noget overflødigt og ubrugeligt til noget godt og brugbart, og der er ikke ukrudtsfrø tilbage i det.

Mine første kompostorm fik jeg hos en kollega for ca. 5-6 år siden. Der var da 10-12 stk. i en marmeladespand. De kom i kompostbeholderen og gik straks i gang med arbejdet - blev fodret med have- og køkkenaffald, kaffegrums, theblade og lignende - fik i lange tørkeperioder en spand vand - og i de forløbne år har de udviklet sig til en stor og levedygtig koloni, som har givet mig utallige spandfulde nyttigt muld - med et minimum af arbejde og ingen udgifter.

Det var een side af miljøet, men

der er også en helt anden side. Det er det mentale miljø - hvordan vi har det med hinanden. Det kan vi også alle gøre noget ved!

Et smil er den korteste vej mellem to mennesker. Et venligt ord, interesse for hinanden - det koster så lidt. Det at være medlem af et fællesskab er et stort privilegium, det må der værnes om. Ikke at det ikke kan tåle uenighed - forskelle i synspunkter er udviklende, kan øge respekten for hinanden og gøre sammenholdet stærkere. Det er af utrolig stor vigtighed, at vi optager og udlægger alt i bedste mening. Det er et godt og positivt miljø, der bærer og fremmer gildet.

Det er to yderpunkter, jeg har nævnt - og enhver sammenligning må stå for gildebrødres egen regning, men vi kan utvivlsomt lære af naturen.

Vi har alle et stort ansvar, både overfor den natur, som omgiver os, og overfor det samfund, vi lever i.

Til slut et gruk af Piet Hein:

*Når du lader dit ansvar ligge,
tror du vist, du har det ikke!*

Set i »Gnisten«, Holstebro

Gildemestertale

*set i »Laugsposten«,
København/Frederiksberg*

Efter en gruppediskussion om »social forståelse« kommer jeg til at tænke på, at i vores velfærdssamfund er det yderst få, som lider fysisk nød. Vi har mad, klæder og bolig nok til alle - næsten alle.

Men en anden nød gør sig gældende i stor udstrækning. Mange mennesker mangler noget andet i deres tilværelse, nemlig tilknytning til andre mennesker. Af forskellige årsager føler de sig ensomme og isolerede. De mangler nogen, der viser, de bryder sig om dem, nogen som har tid til at vise, de er glade for dem.

Disse ensomme finder vi i alle aldre både blandt børn og voksne. Ofte finder vi dem på institutioner, men også i mange hjem kan vi træffe dem.

De repræsenterer en udfordring til alle os andre, til vor ansvarsfølelse. Her kan der gøres en indsats uden de store aktioner med indsamling af økonomiske midler.

Her drejer det sig nemlig om menneskelig kontakt.

Først skal vi gøre os nogle overvejelser. Det er ikke alle, der er alene, der er ensomme, det kan være noget bevidst at være alene. I mange situationer trænger man til at være alene - at være for sig selv med sine tanker. Men ensomme

mennesker er de som søger, eller ønsker at søge kontakt udad, for at få ro med sig selv. Måske søger hjælp udefra, for at kunne holde ud at være alene med sig selv. Selv om vi lever i en tid med en levestandard, der er højere end nogensinde tidligere, er der mange, der

ikke formår at følge med i dag. Jeg tror faktisk, der er mange flere, der i dag oplever ensomhed, end det var tilfældet på

vore bedsteforældres tid. Hvad er det så, vi kan gøre med os selv og

for disse?

For at begynde med os selv, kan vi arbejde med vor egen situation, opdage, at vi i de fællesskaber, vi indgår i, opbygger et overskud, vi kan øse af til glæde for andre. Vi skal nok også tænke lidt over, at man i sin iver for at være noget for andre, er nænsom og har respekt for dette andet menneske. Lad os huske, at såfremt vi går i gang med sådanne opgaver, gør vi det for at sprede glæde og udveksle tanker, idéer og meninger. Husk også at et smil, et venligt ord eller en lille sludder, kan virke som medicin på mange mennesker.

Lad os tage lidt tid til medmenneskelig hjælp - for at føle du giver noget - for at føle at du selv får noget - og for at vokse som menneske.

HC

Væbnerforberedelse

En ny udgave af »Væbnerforberedelse« har snart længe været undervejs, men nu lysner det forude! Hæftet skulle være klar omkring slutningen af september.

Hæftet skal ses som en hjælp til væbnerforberedelsen ved dels at give en række konkrete oplysninger om såvel spejder- som gildebevægelsen sammen med nogle af de tanker, der lå bag starten, og dels at give forslag til en række diskussionsemner, der kan give den enkelte gildebror inspiration i arbejdet med personlig udvikling og livsanskuelse, og vi håber, det vil leve op til intentionerne og være medvirkende til, at den enkelte gildebror får et godt kendskab til gildebevægelsen.

Til orientering udsendes der et eksemplar til hvert gilde, og hæftet vil herefter være klar fra kontoret.

Landsgildeledelsen

Vær beredt - endnu engang!

*Udklip fra Sct. Georg okt. 1962,
skrevet af I.B., Roskilde.*

For et stykke tid siden var vi en lille håndfuld spejderførere fra hele Norden samlet nogle dage for at drøfte visse fælles opgaver. På dette stævne var jeg ude for en lille episode, som vist i samme nu var glemt af alle undtagen af mig.

Jeg stod uden for huset sammen med en kammerat fra DDP, da bussen med vore nordiske gæster rullede ind på gårdspladsen. Der blev stormende gensynsglæde til alle sider, for mange havde været sammen utallige gange tidligere.

Da en lidt ældre norsk spejderfører hoppede ud af bussen, tog min blå kammerat imod nordmanden med udbredte arme og med følgende overraskende replik: »Goddag, lille Gunvor, hvordan har du det, er du beredt?« Og så svarede »lille Gunvor«, en fører på et halvt hundrede år, som vel havde været spejder det meste af sit liv, med et lille alvorligt smil: »Nej, det er jeg ikke.« - Og så gik snakken videre, og ingen hæftede sig ved replikskiftet - altså undtagen mig. Jeg kunne nemlig ikke glemme Gunvors ærlige bekendelse, at hun mente, hun ikke kunne svare ja til, om hun var beredt. Jeg tror, det bed sig fast, fordi jeg så inderligt følte, jeg lå på

linie med Gunvor. Personlig har jeg aldrig kunne være med i koret, når vi ved lukningen af gildehal på gildemesterens »Vær beredt« skulle svare: »Vi er beredt«. Jeg synes, det er for store ord at bruge. Jeg ved, jeg ikke er ene om dette synspunkt.

Nu er det ikke, fordi jeg anser samtlige andre gildebrødre, der svarer bekræftende, for uærlige, men jeg tror, det er fordi, vi lægger forskellige ting i det at være beredt. Vær beredt! Beredt til hvad? Vi kan umuligt være beredt på alle områder. Nogle føler, de gør noget for at være beredt, når de går ind i hjemmевærn eller lottekorps, andre mener ikke, man kan være beredt i dag, hvis man ikke er aktiv inden for politik. Til beredskab kan vel også høre det at dygtiggøre sig inden for sit fagområde og at udvide sin horisont uden for sit fagområde. Man må lære, man må følge med, man må interessere sig for alt det, der er fremme i tiden, og vi små almindelige mennesker, som kun er understyret med en almindelig begavelse, må vel til sidst erkende vor begrænsning.

Og mon ikke mange af os har det sådan, at vi midt i vores higen efter at være beredt på alle fronter, at være forberedt på lidt af hvert, har en uro og en angst i os for det, der

skal komme, for at hele vores beredskab falder sammen som et korthus i morgen. Vi kan skyde det fra os som noget ubehageligt og forsøge at leve på overfladen, det er der mange, der gør, eller vi kan forsøge at se tingene i øjnene og finde et grundlag for at leve og glædes ved livet trods alt. For mig selv personligt er det kristne livssyn vejen frem; om der er andre veje, skal jeg lade være usagt.

Mon ikke det fremfor noget andet hører med til vores beredskab at finde en fast grund at stå på, ikke fordi det står så smukt formuleret i vores gideløfte, men for vores egen skyld.

Har vi fast grund under fødderne, et livssyn, en tro, en etik, kald det, hvad du vil, kan vi være med til at bygge op. Martin Luther sagde engang: »Du skal plante et træ i dag, hvis du ved, at verden går under i morgen.«

Rent umiddelbart kan man sige, at det ville være det dumme, man kunne gøre, hvis verden alligevel skulle gå under i morgen, men efter Luthers opfattelse var det det meste, der var mening i, ikke på grund af den positive og livsbekræftende holdning, som handlingen gav udtryk for.

Kan vi være med på den linie?

Hvis ikke vi kan, er vi så beredte?

Vi lever aldrig, men er altid fyldt med forventninger til livet.

Et rejsebrev

Fra Slagelse til Afrika

og nogle andre steder på cykel

Fra: KFUM-Spejderne i Danmark, Grønt Liv

For meget lang tid siden, steg to skøre KFUM-Spejdere på deres Mountainbikes og satte kursen mod Kilimanjaro i Afrika.

Datoen var den 12. september. Cyklerne (nu i daglig tale: the road machines) var tungt pakkede med alt hvad der skal bruges de næste 10 måneder. 50 kg stykket.

Familie, radio og TV var alle mødt op for at overvære afskeden. 9 måneder er lang tid, væk hjemmefra.

Kl. 12.30 var det goodbye Slagelse og familie (efter kl. 11.50 at have fanget posten, som havde vores pas. De kom direkte fra den Sudanske Ambassade i Stockholm, hvor der var stemplet visum i). Næste stop København og færgen til Polen.

Vi har netop fejret jul i Bethlehem og sidder lettere trætte på vores youth hotel i Jerusalem. Når vi tænker tilbage, er der meget at fortælle. Mange oplevelser.

Det hele tog sin begyndelse med en skør idé. Verdensatlasset blev fundet frem og interessen faldt med

det samme på Afrika og det store bjerg. Sagen var afgjort. Til Kili-manjaro på cykel! Det følgende halve år blev der arbejdet hårdt. Vi skulle skrabe penge sammen og planlægningen skulle gøres færdig.

Udstyr, vaccinationer, visum og spejderkontakter i udlandet skulle ordnes. Det blev det, omend i sidste øjeblik.

For at beskrive vores rute kort, så gik turen først til »Nordpolen«, og derfra videre til »Sydpolen«, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien og Grækenland.

Der er ikke så mange spejdere i Østeuropa endnu, fordi de først er startet efter kommunisternes fald, så desværre fik vi ikke kontakt med spejdere på den første del af turen. Folk i Østeuropa er generelt meget fattige. Alle spiselige ting bliver samlet og udnyttet. Så det er helt almindeligt, at se mennesker samle svampe, æbler og kastanier langs vejene. Til gengæld er folk i disse lande så gæstfrie, at vores ører uvægerligt blussede i forlegenhed over os danskere.

I østlandene tog vi ind til folk og spurgte, om vi måtte slå vores telt op i baghaven. Vi fik faktisk aldrig nej. I nogle tilfælde fik vi endog lov at sove indenfor.

Vi ændrede hurtigt spisevaner, så vi spiste varm mad om middagen, da vi meget ofte blev budt indenfor, for at spise med hos de lokale. Om morgenen blev der som regel også budt på mad og en dram. I Rumænien og Bulgarien besøgte vi fle-

re klostre, hvor vi blev meget fint modtaget. I Bulgarien besøgte vi endvidere Drakulas slot.

Men i hovedtræk kørte vi rimelig hurtigt igennem Europa, da temperaturerne ikke var så høje.

I Grækenland mødte vi for første gang udenlandske spejdervenner. Her suspenderede vi vores tidsplan og legede turister. Vi sov alle steder i spejdernes huse og havde nogle vidunderlige stunder med dem.

Fra det sydlige Grækenland var det meningen vi skulle sejle over Middelhavet til Alexandria i Ægypten. Men sejlruten var blevet nedlagt, så vi besluttede at sejle til Israel og cykle videre til Ægypten. Det kunne give problemer senere, da navnlig Sudan ikke ønsker indrejse til personer, der har været i Israel.

Jul hjemmefra er en lidt speciel oplevelse. Få pakker og hverken flæskesteg eller ris á la mande. Vi fandt dog den danske menighed i Jerusalem og kom i kirke juleaften.

Vi var også i Bethlehem juleaften. Det var en mærkelig oplevelse. Der var soldater og politi alle steder - med maskinpistoler. Så vi tog hurtigt derfra.

Vi var også ved Det døde Hav - men det var ret strengt at komme derfra, da det var op ad bakke de første godt 10 kilometer.

Tiden er kommet, hvor vi er ved at være lidt trætte af Jerusalem, og glæder os til at komme videre. Derudaf med vores telt. På to hjul, båret frem af vore egne ben.

Kristian og Janus

Susanne skriver

i Berlingske Tidende

Klip fra Sct. Georg okt. 1962

Jeg har fra min tidligste barndom haft en stor og varm sympati for Sankt Jørgen. Det dér med at ride ud på sin hest, kun bevæbnet med en enkelt lanse, og gøre det af med et grønskælllet, ildsprudlende uhyre, det er da noget, man kan tage sin hat af for og i al beskedenhed prøve at efterligne!

Da jeg blev voksen og af og til kastede mig ud i øredøvende kamp mod et eller andet, jeg syntes var forkert, skete det tit, at folk sagde til mig: - Hold hellere op. Kan du ikke se, at det er en kamp mod vejrmøller?

- Nej, det er en drage, jeg slås med, tænkte jeg så, og den ville Sankt Jørgen aldrig i livet have ladet rende rundt med flammekasteren i virksomhed!

Da jeg sidste sommer kom til Venedig og opdagede, at dragedræberen er en af deres yndlingshelgener, selv om han ganske vist på de breddegrader hedder San Giorgio, besluttede jeg, at jeg ville se, om jeg ikke kunne finde ham i form af en nål eller en broche eller noget andet, jeg kunne sætte på brystet til bestandig ihukommelse.

Jeg var inde i alle de små guldsmedebutikker, jeg kom forbi, og det var mange, men alle vegne så

de forbausset på mig, når jeg spurgte efter ham, og beklagede, at de ikke kunne hjælpe mig.

Men den sidste dag jeg var i Venedig, fandt jeg ham i en lillebitte butik ude i nærheden af Rialtobroen. Da jeg kom med min forespørgsel på mit pæneste grammofonpladeitaliensk, så forretningsindehaveren nærmest forundret ud, fordi jeg kunne tvivle på, at han havde noget så selvfølgeligt. Fem sekunder efter stod jeg med ham i hånden, og han var præcis, som jeg havde drømt mig ham: farvestrålende emalje på sølv og fine, bittesmå makasitter som dekoration på hjelm og rustning.

Siden har jeg næsten hele tiden haft ham siddende på mine skiftende kjoler, og jeg hyggede mig ved tanken om, at han lod til at kunne lide at være hos mig. Ting, der ikke kan, taber jeg næsten altid omgående.

I forgårs mødte jeg inde i byen en dame, jeg kender, som var ude at køre med sin lille dreng i barnevogn. Medens vi stod og snakkede, smed drengen pludselig sin narresut i en flot bue ud i verdensrummet, og den trillede hen ad fortovet.

- Halløjsa! sagde moderen, bøje sig ned og samlede sutten op, tørrede den af på sit frakkeærme og stak den i munden på drengen igen. Jeg blev pludselig så træt og gad ikke sige de 1.400 dybfølte ting, der lå mig på læben. For når hun ikke begreb af sig selv, at sådan noget gjorde man ikke, til hvilken nytte var

det så at prøve at forklare hende det?

Da jeg kom hjem om aftenen og stod og tog min frakke af, var Sankt Jørgen væk, og jeg vidste også hvorfor. Jeg havde svigtet hans tillid. Der var noget, jeg ikke havde gidet.

Jeg ringede forskellige steder hen, hvor jeg havde været i dagens løb, men de havde ikke set noget til ham. Han var simpelt hen redet bort i deprimeret sindstilstand.

Så ringede jeg til damen med barnevognen, og til hende sagde jeg det, jeg skulle have sagt allerede om formiddagen. Og hun svarede selvfølgelig det jeg kunne have ventet, nemlig: - folk mener nu altid, de har så udmærket forstand på at behandle og opdrage andres børn.

Jeg gik i seng og var rigtig godt ked af det.

Næste morgen lige efter klokken 9 ringede en dame fra en forretning, jeg havde været inde i om lørdagen, og hun sagde: - Den nål, De har tabt . . . forestiller den en mand på en hest?

Jo, hun havde ham! Nu sidder han igen på min kjole, og jeg har lovet både ham og mig selv, at jeg aldrig mere skal lade være at sige de borgerlige ord, der tiltrænges, af mangel på gidelse. Det er jeg klar over, at han ikke vil finde sig i.

*En ven er en, som altid har tid,
når man kommer*

Vi lever aldrig i nuet

Vi tager fremtiden på forskud, vil ligesom skynde på den, som om den trak det ud med at komme. Eller vi fortaber os i fortiden for at fastholde den, som om den fløj for hurtigt.

Så tåbelige er vi, at vi flakker forstyrret omkring i tiden, hvor vi ikke har noget at bestille uden at agte det mindste på dette »nu«, som alene er vort.

Og så letsindige er vi, at vi fortaber os i tider, som ikke længere er, mens vi tankeløst lader den eneste tid, som er virkelig for os, glide os af hænde. Som oftest piner nuet os. Vi sørger for ikke at se det, for det nager os, men bringer nuet os glæde, beklager vi dets flygtighed og søger at gøre det udstrakt ved at tænke det fremad.

Ja, vi tror at kunne lægge en ting til rette, som vi ingen myndighed har over, for en fremtid, som vi slet ikke ved, om vi skal få lov til at opleve.

Ovenstående er et citat af Pascal, som levede i det 17. århundrede - og som lige så godt kunne være skrevet i dag.

*Set i »Kontakten«
i Kongens Lyngby*

Tak

er et ord, vi anvender meget - måske både i tide og i utide. Jeg har selv savnet mange af de danske »tak-kombinationer«, når jeg har rejst i udlandet. F. eks. tak for mad, tak for sidst etc. Jeg har faktisk opfattet manglen af disse »tak-kombinationer« på andre sprog som en fattigdom i det pågældende sprog.

Men, forleden så jeg en fjernsynsudsendelse, hvor en argentinsk indvandrer forsøgte at undersøge, hvad man som indvandrer lagde mærke til i det danske samfund. Han havde interviewet andre indvandrere fra Argentina, England, Østrig, New Zealand og Frankrig. Alle havde studset over vore drikke-

vaner og vores evige brug af TAK. Flere var blevet revset, hvis de ikke havde husket at sige »tak for sidst«, når de genså folk, og de undrede sig over, at man også sagde det, når der var gået flere måneder siden et besøg. Der kan jeg godt følge dem, for jeg glemmer også ofte at sige »tak for sidst«.

Men franskmænd mente, at alle disse »takker« var hykleriske, fordi vi oftest ikke mente det. Dér gik det virkelig op for mig, hvor svært det må være at skulle leve i en fremmed kultur, især hvis man er gift med én fra det pågældende land. For en dansker er det jo naturligt at sige tak - nogle gange er det måske ikke så dybtfølt ment - men oftest mener man det jo af hele sit hjerte. Derfor kan jeg helt følge sangen: »Tak er kun et fattigt ord...«

Set i HUSKatten

Til gildeledelserne

Gildestudium - en udvikling!

Jeres gilde skal også være repræsenteret - forbered derfor at I drøfter deltagelse i gildestudium i løbet af efteråret.

Jeg vil diskutere gildebevægelsens indhold og arbejdsformer!

Jeg vil være med til at forme Gildebevægelsens fremtid!

Jeg vil bruge nogle aftener og et par week-ender

til at sætte focus på den bevægelse, jeg idag er medlem af!

Hvis du kan sige ja til ovenstående, så er det kommende Gildestudium noget for dig.

Se nærmere beskrivelse i her i bladet i næste nummer.

KU og LANDSGILDELEDELSEN

Skt. Jørgens kamp mod dragen på Fyn

Ved Nyborg boede der en grusom drage. Drager er aldrig rare at have til naboer, men denne drage var særlig slem. Den krævede nemlig at få et menneske om dagen.

Hver dag blev der trukket lod blandt alle, om hvem der skulle ofres til dragen. Næh, det er nu ikke helt rigtigt, at det var alle.

Kongen og hans familie var ikke med i lodtrækningen.

Man kan jo godt forstå, at de andre til sidst blev så sure over, at det altid skulle gå ud over dem.

Så gale blev de, at de gik til kongen og sagde, at nu måtte det være hans families tur.

Kongen trak nu lod i sin egen familie, men han blev meget ked af det, da det blev hans eneste datter, der skulle ofres til dragen. Derfor sagde han, at den der kunne dræbe dragen, skulle få det halve kongerige.

Kun én meldte sig. Det var ridderen hr. Jørgen.

Hr. Jørgen var ret så snedig, derfor prøvede han først på at give dragen forgiftede kager. Men drager er så giftige, at den slags slet ikke bider på dem.

Så måtte hr. Jørgen slibe sit sværd og gå i krig mod uhyret. Og han kæmpede faktisk så modigt, at dragen måtte flygte helt ned til Svendborg. Næsten 40 km måtte dragen løbe med ridderen i hælene.

Hernede i Svendborg blev der en drabelig kamp. Ridder Jørgen vandt. Men der hvor dragens giftige blod løb ud på jorden, kan der den dag i dag stadig ikke gro græs.

Kongen ville nu give ridderen det halve kongerige. Men ridder Jørgen ville hellere have, at kongen byggede en kirke, hvor man kunne bede for ham. Og det var nok meget godt, for halve kongeriger er jo noget besværlige at have med at gøre.

*Frit efter gammelt sagn
Set i Gildenyt, 4. Glostrup*

Glæde og latter

Glæde og latter er ikke blot tegn på sundhed, men det er påvist, at det øger styrken i vort helbred.

Glæde får livet til at gro i os, og derfor skal vi bevidst søge glæden i det daglige. Vi søger glæden i dette korte liv og bør bestræbe os på at værdsætte de små glæder, nuet giver os. Vi lærer derved noget hver dag - og bliver tilfredse i vor tilværelse.

Forfatteren Chesterton har udtalt, at den mest uværdige angst er angsten for at vise følelser, der får os til at række hånden ud mod vor næste, men det evigt piskende jag, de fleste lever under skaber måske problemer med at vise vore følelser. Følelser trives nu engang ikke, når man hænger i en klokkestreng.

Giv dig tid til en gang imellem at gøre små uventede ting, der kan varme og glæde mere end selv de mest kostbare gaver.

Måske et kærligt brev til et ensomt menneske - eller en lille for-

æring, som ikke er givet i nogen speciel anledning, men kun for »den fik mig til at tænke på dig«. Vi er alle ensomme på vor rejse her på jorden. Er det da ikke stort og godt, hvis vi hver især kan skabe varme og glæde for vore medrejsende?

Set i Hadsten Gildets blad

Kronik her i bladet?

Efter at have læst mig igennem en del blade for at finde »stof« til dette nr. af IMPULS, stødte jeg på flere gamle Sct. Georg, hvori der var kronikker, skrevet af gildebrødre, der bare fortalte »af karsken bælg - men for egen regning og risiko«. Jeg tænkte på, om det var en idé at tage op her i bladet, og vil gerne have reaktioner på det. Jeg ved godt bladet kun kommer 4 gange om året, og som sådan ikke er egnet til debatter, men én og anden har vel noget »på hjerte«. Jeg er åben overfor alt - blot det er for egen regning og risiko!

Suzanne Poulsen

Redaktørens adresse er:

Suzanne Poulsen
Rostedvej 14 • Rosted
4200 Slagelse
Telf. og fax 53 54 52 65

*For at finde en ven må
du lukke det ene øje.
For at beholde ham må
du lukke dem begge.*

*I stedet for at elske
vore fjender skulle vi
behandle vore venner
lidt bedre*

Niels Ebbesens Distriktsgilde

- DGM** Søren Hugo Andersen
Nedre Strandvej 29, 9500 Hobro. Telf. 98 52 42 43
- DIS** Birthe Bak Nielsen
Ribesvej 13, Hørby, 9500 Hobro. Telf. 98 52 20 61
- DUS** Jens Mouritsen Skovmand
Frejasvej 3, 8500 Grenaa

Nordvestjysk Distriktsgilde

- DGM** Knud Erik Andersen
Galgebakken 12, 7800 Skive. Telf. 97 52 21 74
- DIS** Hanna Ellermand Viberg
Parkvej 230, 7500 Holstebro. Telf. 97 40 10 40
- DUS** Jørgen Koefoed
Under Bakken 41, Sundby, 7950 Erslev
Telf. 97 74 63 79

Vendsyssel Distriktsgilde

- DGM** Kirsten Hector
Åvænget 9, 9900 Frederikshavn. Telf. 98 42 77 08
- DIS** Lisbeth Frederiksen
Åvej 22, 9900 Frederikshavn. Telf. 98 43 90 99
- DUS** Ingeborg Kjærgaard
Odaslund 9, 9300 Sæby. Telf. 98 46 35 03

Aalborg Distriktsgilde

- DGM** Palle Bjørnstrup
Bellahej 14, 9000 Aalborg. Telf. 98 12 14 90
- DIS** Anne Grethe Enghave
Bykrogen 40, 9220 Aalborg SV
- DUS** Jørgen Orlien
Weisevej 3, 9200 Aalborg SV

Steen Blicher Distriktsgilde

- DGM** Nini Skovgaard
Ydertofte 4, Lind, 7400 Herning. Telf. 97 22 04 68
- DIS** Dorthe Carlsen
Sensommervej 15 B, 8600 Silkeborg
Telf. 86 85 39 37
- DUS** Aase Thiel-Nielsen
Ny Dalsgård, Illervej 2, 8620 Kjellerup

Østjysk Distriktsgilde

- DGM** Karen-Bodil Ravn
Næsset 20, 8660 Skanderborg. Telf. 86 52 05 13
- DIS** Kirsten Gammelgaard
Urbackevej 14, 8450 Hammel. Telf. 86 96 13 74
- DUS** Thorild Hagn-Meincke
Skovbrynet 6, 8660 Skanderborg. Telf. 86 52 16 89

Århus Distriktsgilde

- DGM** Niels Hammer
Skoleparken 31, 8330 Beder. Telf. 86 93 66 95
- DIS** Lone Lorenzen
Stenrosevej 19, 8330 Beder. Telf. 86 93 66 21
- DUS** Kaj Andersen
Højvangsvej 91, Stautrup, 8260 Viby J.

Trekantsrådets Distriktsgilde

- DGM** Jens Nergaard
Godthåbsvej 4, 7000 Fredericia. Telf. 75 92 35 77
- DIS** Rigmor Lauridsen
Fyrrevænget 413, 7190 Billund. Telf. 75 33 85 89
- DUS** John Hansen
Kobbelskoven 21, 6000 Kolding. Telf. 75 52 99 84

Sønderjyllands Distriktsgilde

- DGM** Hans Lütken Nielsen
Mosevang 68, 6430 Nordborg. Telf. 74 45 01 16
- DIS** Karen von Oettingen
Zum Dorfleich 7, D. 24975 Husby
Telf. 0049 46 34 96 47
- DUS** Troels Olesen
Nygade 11, Feilsted, 6200 Aabenraa
Telf. 74 68 53 43

Vestjysk Distriktsgilde

- DGM** Else Sudergaard
Vasevej 3, 6950 Ringkøbing. Telf. 97 32 11 35
- DIS** Per Høj
Åhornvej 3, 7200 Grindsted. Telf. 75 32 17 72
- DUS** Lis Møller Jensen
Kirkegade 24, 6740 Bramming. Telf. 75 17 27 66

Fyns Distriktsgilde

- DGM** Svend Erik Andersen
Lørrevej 7, 5771 Stenstrup. Telf. 62 26 21 77
- DIS** Alice Pedersen
Gyldenstensvej 29, 5400 Bogen. Telf. 64 81 14 21
- DUS** Steen Bisgaard
Lillemøllevej 4, 5800 Nyborg. Telf. 65 31 25 20

Odense Distriktsgilde

- DGM** Bente Juel-Jensen
Torpevej 5, Hjallesø, 5260 Odense S.
Telf. 66 15 00 78
- DIS** Lisbeth Søholm
Rosenørnsvej 5, 5230 Odense. Telf. 66 12 55 79
- DUS** Jørga Wognsen
Fuglebakken 248, 5210 Odense NV.
Telf. 66 16 04 49

Dragsholm Distriktsgilde

- DGM** Finn Sørensen
Stenhusvej 43 A, 4300 Holbæk. Telf. 53 43 13 03
- DIS** Mette Mikkelsen
Kystbakken 2, 4400 Kalundborg. Telf. 53 51 38 04
- DUS** Margrethe Gybel Sørensen
Stenhusvej 43 A, 4300 Holbæk. Telf. 53 43 13 03

Arrasø Distriktsgilde

- DGM** Bente Christensen
Borgmestervænget 3, 3600 Frederikssund
Telf. 42 31 41 21
- DIS** Viggo Kristensen
Tennisvej 6, 3400 Hillerød. Telf. 42 26 30 52
- DUS** Inge Søholm
Gjethusparken 5, 3300 Frederiksværk.
Telf. 42 12 26 27

Kronborg Distriktsgilde

- DGM** Asger Fredslund-Hansen
Hasselvej 23, 3000 Helsingør. Telf. 49 21 27 56
- DIS** Lene Rundh
G. A. Hagemannsvej 3, 3070 Snekkersten.
Telf. 42 22 26 09
- DUS** Palle Mogensen
Moseskrænten 15, 3140 Ålsgårde. Tlf. 42 10 86 14

Roskilde-Hedebo Distriktsgilde

- DGM** Margit Fihlmann
Dronningeholmen 5, 2630 Taastrup.
Telf. 43 99 12 18
- DIS** Kurt Lundsteen
Knudslundvej 46, 2605 Brøndby. Telf. 42 45 05 24
- DUS** Alice Mortensen
Hedevangen 11, 4000 Roskilde. Telf. 42 36 06 76

Sjælsø Distriktsgilde

- DGM** Birthe Drøhse Laurentzius
Uglevej 14, 2970 Hørsholm. Telf. 45 76 25 02
- DIS** Birthe Drøhse Laurentzius
Uglevej 14, 2970 Hørsholm. Telf. 45 76 25 02
- DUS** Dorrit Nergaard
Næddehøj 242, 2990 Nivå. Telf. 42 24 32 28

Bornholms Distriktsgilde

- DGM** Rigmor Jørgensen
Almøengen 5, 3720 Åkirkeby. Telf. 56 97 21 69
- DIS** Rigmor Jørgensen
Almøengen 5, 3720 Åkirkeby. Telf. 56 97 21 69
- DUS** Jytte Hassing
Hovedgårdsvejen 1, 3720 Åkirkeby.
Telf. 56 97 20 69

(Fortsættes på bagsiden)

02507 5662 000

BENTE CHRISTENSEN

BORGMESTERVÆNGET 3

3600 FREDERIKSSUND

Hareskov-Dyrehave Distriktsgilde

- DGM** Jørgen Edelvang
Birgersvej 4, 3500 Værløse. Telf. 42 48 15 04
- DIS** Lis Reiter
Munkevej 35, 3500 Værløse. Telf. 42 48 25 86
- DUS** Minna Juhl
Dalstrøget 86, 5., 2860 Søborg. Telf. 39 69 04 98

Københavns Distriktsgilde

- DGM** Kirsten Petersen
Hvidovrevej 496, 2. th., 2650 Hvidovre.
Telf. 36 78 97 91
- DIS** Jette Dyhring Pedersen
Kørvang 6, 4623 Ll. Skensved. Telf. 53 66 94 13
- DUS** Hanne Borgstrøm
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre. Telf. 36 75 94 85

Lolland-Falster Distriktsgilde

- DGM** Helge Østergaard
Østervang 4, 4490 Saksøbing. Telf. 53 89 46 92
- DIS** Helen Larsen
Ravnø Skovvej 13, 4840 Nørre-Alslev.
Telf. 53 83 45 20
- DUS** Niels Jørgen Hansen
Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. Telf. 54 85 42 32

Gøngernes Distriktsgilde

- DGM** Henning Ole Olsen
Banetoften 33, 4700 Næstved. Telf. 53 72 77 50
- DIS** Grethe Møiniche
Parkvej 178, 2. tv., 4700 Næstved.
Telf. 53 72 42 20
- DUS** Bodil Kjeldgaard
Kildemarksvej 54 A, 4700 Næstved. Telf. 53 73 47 17

Vestsjællands Distriktsgilde

- DGM** Christen Nicolaisen
Lovsøvej 12 B, 4230 Skælskør. Telf. 53 59 40 77
- DIS** Aase Gunnar
Strudsbergsvej 24, 4200 Slagelse. Telf. 58 50 45 14
- DUS** Ulla Hansen
Thorvaldsensvej 3, 4200 Slagelse. Telf. 53 52 68 79

Husk at videregive IMPULS til din efterfølger

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K,
telefon nr. 33 32 27 33 - fax 33 32 29 91 og sendes til samtlige
gildeledelsesmedlemmer.

IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Suzanne Poulsen, Rostedvej 14, Rosted,
4200 Slagelse. Telefon 53 54 52 65 - fax 53 54 52 65